

гагичка. Тъзи крилца сж неговитѣ листца, а гагичката е неговото коренче. Такова малко растениенце ви можете да намѣрите: въ боба, въ орѣха, въ лѣщника, въ тиквеното сѣме и въ сичкитѣ сѣмена, но въ дребнитѣ сѣмена по мъчно се види съ око — трѣба да се гледа съ такова стъкло, прѣзъ което малкитѣ нѣща се видѣтъ голѣми. Отъ такива малки растениенца изникватъ сичкитѣ дървета, трѣви и цвѣтъя.

Когато посѣеме въ влажна земя костилка отъ зарзала, отъ такова растениенце изниква зарзалка — дръвце, расте, порасва, цѣвти и дава зарзали за ѣденне, като нашата зарзала, що е въ градината.

— Ами я ни разкажи, дѣдо, какъ изниква и какъ расте зарзалката? рече Звѣзда.

— Твърдѣ лесно, Звѣздо, ѝ рече дѣдо Стоянъ и ѣх поглади по главицата. Костилката е направена отъ двѣ копанки, които сж слѣпени и у тѣхъ е ядката и тя — отъ двѣ половини, както ви казахъ по-напрѣдъ.

Тъзи костилка, като се зарови въ влажна земя, отъ влагата ѝ се разлѣпнѣтъ половинкитѣ. Като се разлѣпнѣтъ, ядката ѝ се нахисва, надува се и се прѣсва цината. Като се прѣснѣ циницата, онова растениенце, дѣто е въ неж между двѣтѣ ѝ половинки, се съживѣва и пуца коренчето си надолу въ земята, което е като бодче, като гагичка, както ви казахъ. А двѣтѣ му крилца хванѣтъ да се исправятъ на горѣ и се мъчатъ да пробиятъ надъ себѣ си земята и да излѣзѣтъ надъ неж да се порадватъ на хубавото слънце и да си дѣхнѣтъ отъ прѣсения въздухъ.